

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 22/15

Λουξεμβούργο, 26 Φεβρουαρίου 2015

Απόφαση στην υπόθεση C-623/13
Ministre de l'Économie et des Finances κατά Gérard de Ruyter

Τα εισοδήματα από την περιουσία των προσώπων που έχουν την κατοικία τους στη Γαλλία και εργάζονται σε άλλο κράτος μέλος δεν μπορούν να υπόκεινται στους γαλλικούς κοινωνικού χαρακτήρα φόρους

Σε δύο αποφάσεις του 2000¹, το Δικαστήριο εξέτασε αν δύο γαλλικοί κοινωνικού χαρακτήρα φόροι (δηλαδή ο γενικός κοινωνικός φόρος –«CSG»– και ο φόρος για την εξόφληση του κοινωνικού χρέους –«CRDS») μπορούσαν να επιβάλλονται σε εισοδήματα από επαγγελματική δραστηριότητα και εισοδήματα αναπληρώσεως² εργαζομένων που, αν και είχαν την κατοικία τους στη Γαλλία, υπόκειντο στην κοινωνικοασφαλιστική νομοθεσία άλλου κράτους μέλους (κατά κανόνα διότι ασκούσαν επαγγελματική δραστηριότητα στο δεύτερο κράτος). Το Δικαστήριο έκρινε ότι και οι δύο επίμαχοι φόροι είχαν άμεσο και αρκούντως ουσιαστικό σύνδεσμο με την κοινωνική ασφάλιση, διότι είχαν ως ειδικό και άμεσο σκοπό τη χρηματοδότηση της γαλλικής κοινωνικής ασφάλισης ή τον περιορισμό των ελλειμμάτων του γαλλικού γενικού καθεστώτος κοινωνικής ασφάλισης. Το Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι, ως προς τους εν λόγω εργαζομένους, η επιβολή των φόρων αυτών ήταν ασυμβίβαστη τόσο με την απαγόρευση της σωρεύσεως των εφαρμοστέων νομοθεσιών στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης (κανονισμός 1408/71)³ όσο και με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων και την ελευθερία εγκαταστάσεως.

Στην υπό κρίση υπόθεση, το Conseil d'État ερωτά το Δικαστήριο αν η συλλογιστική αυτή ισχύει και στην περίπτωση που οι εν λόγω φόροι δεν επιβάλλονται σε εισοδήματα από επαγγελματική δραστηριότητα και εισοδήματα αναπληρώσεως, αλλά σε εισοδήματα από περιουσία. Η ένδικη διαφορά προέκυψε από το γεγονός ότι ο Gérard de Ruyter, Ολλανδός υπήκοος ο οποίος εργάζεται στις Κάτω Χώρες αλλά κατοικεί στη Γαλλία, αντιτίθεται στην επιβολή του CSG, του CRDS και άλλων κοινωνικού χαρακτήρα φόρων στα εισοδήματα που πραγματοποιεί από την περιουσία του (ισόβιες προσόδους οι οποίες έχουν συνομολογηθεί στις Κάτω Χώρες).

Στη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο κρίνει ότι **η απαγόρευση σωρεύσεως που προβλέπεται από τον κανονισμό δεν εξαρτάται από την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας και συνεπώς εφαρμόζεται ανεξαρτήτως της προελεύσεως των εισοδημάτων του ενδιαφερομένου**. Δεδομένου ότι ο G. de Ruyter, ως διακινούμενος εργαζόμενος, υπάγεται στην κοινωνική ασφάλιση του κράτους μέλους απασχολήσεως (Κάτω Χώρες), τα εισοδήματά του, ανεξαρτήτως του αν προέρχονται από σχέση εργασίας ή από την περιουσία του, δεν μπορούν να υπόκεινται στο κράτος μέλος της κατοικίας (Γαλλία) σε επιβαρύνσεις οι οποίες έχουν άμεσο και αρκούντως ουσιαστικό σύνδεσμο με τα σκέλη της κοινωνικής ασφάλισης. Σε αντίθετη περίπτωση, θα υφίστατο άνιση μεταχείριση του G. de Ruyter

¹ Αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2000 στις υποθέσεις [C-34/98](#) και [C-169/98](#), Επιτροπή κατά Γαλλίας (βλ. αναοινωθέν τύπου αριθ. [9/00](#), στα αγγλικά).

² Τα «εισοδήματα από επαγγελματική δραστηριότητα και εισοδήματα αναπληρώσεως» καλύπτουν τους μισθούς, τις συντάξεις και τα επιδόματα ανεργίας.

³ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 28, σ. 1) και επανατροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1992/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006 (ΕΕ L 392, σ. 1).

σε σχέση με τα λοιπά πρόσωπα που κατοικούν στη Γαλλία, δεδομένου ότι οι τελευταίοι υποχρεούνται να καταβάλλουν εισφορές μόνο στο γαλλικό καθεστώς κοινωνικής ασφαλίσεως.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη 📞 (+352) 4303 2582